

Sólbjörg Jakobsens tale ved Liberal Alliances landsmøde

Taler

Sólbjörg Jakobsen
Politisk ordfører for Liberal Alliance

Dato

11. april 2026

Sted

Tivoli Hotel & Congress Center

1

Det pink patriarkat

Kære landsmøde,

5

I tre et halvt år har jeg været ligestillingsordfører for Liberal Alliance.

I tre et halvt år har jeg stået midt i en debat, hvor man næsten skal liste sig rundt i meget tykke uldstømper for ikke at krænke nogen.

10

Og i tre et halvt år har jeg set, hvordan enhver, der vover at sige, at mænd og kvinder ikke er ens – og ikke behøves at være det – ikke bare mødes med en løftet pegefinger – men øjeblikkeligt bliver stemplet som fjende af ligestilling.

15

”Vi lever altså i år tyve whatever” Følg logikken!! – eller lev med at blive kaldt både det ene og det andet

Derfor har jeg også prioriteret forsigtighed i debatten højt.

20

Men det står klart for mig, at den forsigtighed må jeg alligevel give lidt slip på.

For det er ikke nok at være den pæne kritiker af noget, der fortjener langt hårdere modstand.

25

Og jeg er ærlig talt bare træt af, at vi skal være bange for at forsvare frihed, sund fornuft og virkelighedssans.

Og jeg er især træt af en ideologi, der kalder sig frigørende – men som i

30 virkeligheden gør kvinder – og mænd – mindre frie.

Jeg kalder den:

Det pink patriarkat.

35

Vi kender det klassiske patriarkat.

Det, der undertrykker åbenlyst.

40 Vi har set det i fiktive universer, som “Handmaid’s Tale”.

Vi ser det desværre også herske i dag i andre samfund. Primært muslimske. Også i Putins Rusland, hvor hustruvold nu er delvist er afkriminaliseret.

45 Det skal bekæmpes – uden tøven.

Men vi står også med et nyt patriarkat.

Et patriarkat pakket ind i pæne og progressive hensigter.

50

Som ikke siger til kvinder, at de skal være mindre – men at de kun er gode nok, hvis de bliver mere som mænd.

Et patriarkat, der måler kvinders succes på, hvordan vi klarer os i historisk mandsdominerede arenaer:

55

Karriere. Løn. Poster.

Og som samtidig udpeger det mere kvindedominerende som byrder vi strukturelt er ofre for.

60

Nærvær. Familieliv. Omsorg.

Ja, noget så banalt som at have kage med på kontoret, må da “være noget som en struktur har undertrykt os til”.

65

Kære landsmøde.

Jeg gider ikke at høre på det længere.

70

Jeg gider ikke bedømmes efter deres patriarkalske målestok.

Jeg er så meget andet end det.

75 Om det er karriere, familie eller noget 3. der er succes og mening i mit liv, er op til mig selv!

Det samme gør sig gældende for alle andre!

80 Og for de fleste af os er glæde og succes en blanding af forskellige elementer og i forskellig grad.

Præcis som det skal være i et frit samfund.

85 Men det Pink patriarkat anerkender ikke den frihed.

For dem er succes er resultatlighed.

Kvinder skal optimeres og mænd korrigeres.

90

-

Logikken – eller nærmere, fraværet af den – har ført til en ligestillingsdebat, hvor man KUN må generalisere, hvis det er for at gøre nogen til offer.

95

Kvinder, når de eksempelvis “halter bagefter mændenes succes”.

Mænd, når de er “overrepræsenterede i bunden”.

100 Og ALT, der kan presses ind i en kønnet offerfortælling, bliver gjort til ligestillingspolitik.

Men det er vrøvl.

105 Ligestilling er et grundprincip i et liberalt demokrati.

Ligesom retssikkerhed og ytringsfrihed.

110 Indkomstforskelle, der skyldes frie valg, er ikke et problem.

Hjemløshed er et problem – uanset kønsfordeling.

Partnervold er modbydeligt problem – uanset kønsfordeling.

115

Fødselsskader skal tages mere alvorligt – uanset at det per definition kun rammer et køn.

Et succeskriterie er ikke, at problemerne fordeles ligeligt.

120

Et succeskriterie er, at vi løser dem!!

Og det kan også sagtens være aktuelt at inddrage den kønnede slagside i problematikken.

125

-

Det pink patriarkat har desværre også skabt en kultur, hvor især unge, ressourcestærke kvinder lærer at se deres eget liv som et problem, før det overhovedet er begyndt.

130

Et meget godt eksempel på det så vi under valgkampen hvor Alex Vanopslagh mødte en ung kvinde til en TV debat.

135 Hun havde ikke børn.

Hun havde ikke engang mødt en mand, hun skulle have børn med.

Men hun var allerede bekymret.

140

For fødselsskader.

For systemet.

145 For sin pensionsopsparing.

Hun var bekymret for hypotetiske problemer på en hypotetisk vej, hvis hun fik børn.

150

Alex valgte at give et personligt råd til kvinden, og understregede at det kom fra det bedste sted.

At for ham var noget af det største i livet at få børn – så få dem da!

155

Også selvom timingen ikke føles perfekt.

Også selvom kroppen ikke nødvendigvis bliver den samme bagefter.

160

Et livsbekræftende svar.

Men hvad skete der?

165

Han blev flået igennem den pink kødhakker. ”Kvinden var modig og Alex negligerede fuldstændig kvinders problemer.”

Undskyld mig:

Hvordan er vi havnet her?

170

Hvornår blev det kontroversielt at sige, at livet er stort, selvom det er hårdt?

175

Jeg var vildt enig i Alex' svar – også som en der ikke er tilfreds med systemerne – som gravid, endda også af helt indlysende personlige grunde, da jeg selv står i det.

Det er ikke et modsætningsforhold til det i hans svar.

180

For langt de fleste af os ER forældreskabet noget af det største i livet!

Moderskabet er et privilegium og ikke et problem – heller ikke selvom det kan være problematisk.

Og jeg ved godt at hvis en liberal så meget som nævner familie og moderskab i

positiv kontekst, så står den Pink hær klar til at gale op om ‘gammeldags konservativisme’.

Helt ærligt.

190

Sæt jer ned.

Det er sgu ikke gammeldags at få børn og elske det!

195 Og det håber jeg sgu heller aldrig at det bliver!

-

200 Der er noget grundlæggende kvindefjendsk i en ideologi, der lærer unge kvinder at se på deres egen krop, deres egen fertilitet, deres eget moderskab og deres eget familieliv først og fremmest som tab, risiko og undertrykkelse.

-

205 Men lad os i øvrigt lige tage dette konkrete eksempel om fødselsskader i ligestillingskontekst.

Før det første.

210 Det er ikke ligestillingspolitik, bare fordi det rammer kvinder.

Det er sundhedspolitik.

Og selvfølgelig er der problemer i sundhedsvæsnet.

215

Alt andet ville overraske mig.

Det er jo det offentlige!!

220 Problemerne skyldes ikke de dygtige fagpersoner – men overstyring, dårlig politisk prioritering og ledelse og fravær af konkurrence. Systemet er sandt fuldständig til i bureaukrati og der er gang på gang fravær af fokus på kerneopgaven.

225

Tag et eksempel fra fødegangen i Aalborg.

Her skruer man op for musikterapi som smertelindring og arbejder med måltal for at nedbringe brugen af lattergas – for at pynte på et klimaregnskab.

230

Det er så vildt.

Kvinder står midt i den mest krævende fysiske proces i deres liv – men og så sniger klimamål sig ind som hensyn, hvor det kun bør navigeres efter sundhedsfagligheden med mor og barn i centrum!!

235

Tænk lige over det, næste gang du fristes til at tro, at venstrefløjen kommer til at levere løsningerne til bedre systemer – for fødende og for alle andre.

240

Det kan de ikke.

Uanset hvor meget, de ynker kvinder.

Det er den samme pink-tankegang hver eneste gang i disse ligestillingsproblemer:

245

Først gør man mennesker usikre på deres eget liv.

Så gør man dem vrede over de statistiske forskelle.

250

Og til sidst lover man, at mere stat, flere regler og mere styring vil redde dem.

Det er ikke frigørelse. Det er nye lænker i skrigende pink.

255

Men vi kvinder har ikke brug for jeres ynk og vat. Vi. Kan. Godt!.

-

Og her til sidst vil jeg også sige noget til mændene, selvom kvindesiden fylder en del mere på dette område.

260

For der findes en yderste klynkefløj dér også.

265 Mænd, som hver eneste gang en reel dagsorden om kvinder bliver rejst, straks galer op:

“Hvad med os?”

270 Som om alting konstant skal relativiseres mellem kønnene.

Nej.

I er ikke spor bedre.

275

Hvis der er en kønnet dagsorden, der skal løftes for mænd, så skal den løftes ordentligt og selvstændigt – uden kønsjammer – ligesom for kvinder.

280 Og hvis jeg et øjeblik må blive lidt mere personlig, så synes jeg i øvrigt, at der ikke findes noget mere usexet end en mand, som klynker på den venstreorienterede måde.

-

285 Jeg har brugt tre et halvt år på at være en forsigtig kritiker af det pink patriarkat.

Den tid er slut.

290 For vi har at gøre med en ideologi, der undervurderer, ja, som ærlig talt virker til at hade, kvinder for at være for dårlige til at være ligesom mænd – og hader mænd for at være for gode til det.

Som mistænkeliggør frie valg.

295 Som vil lave ekstremt konkret diskrimination for at bekæmpe abstrakt og konstrueret diskrimination.

Det er – undskyld udtrykket – noget lort.

300 Og vi skal ikke bare forsvare os imod det.

Vi skal kritisere og bekæmpe det, ligesom vi gør med alle andre af ufrihedens ideologier.

305

Og når de bliver forargede – som jeg ikke er i tvivl om at de gør – så lever jeg fint med det.

310

For jeg vil langt hellere skabe forargelse hos de pink patriarker, end opgive sandheden og kampen. Og jeg nægter at dukke mig for deres udskamning, som de fremadrettet kan stikke skråt op.

Tak for ordet!

315

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

320

Tags

Liberal Alliance, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/solbjorg-jakobsens-tale-ved-liberal-alliances-landsmode-2026>

325

330

335

340